

Innst. S. nr. 340

(2000-2001)

Innstilling fra Stortingets presidentskap om forslag fra utvalget til å vurdere stortingsrepresentantenes arbeidsvilkår mv.

Dokument nr. 17 (2000-2001)

Til Stortinget

A. INNSTILLING OM FORSLAG TIL ENDRINGER I STORTINGSREPRESENTANTENES ARBEIDSVILKÅR

Bakgrunn

På bakgrunn av kommentarer fra kontroll- og konstitusjonskomiteen i Budsjett-innst. S. nr. 10 (1999-2000), vedtok Stortingets presidentskap 27. januar 2000 å nedsette et utvalg til å vurdere representantenes arbeidsvilkår. I Presidentskapets møte 17. februar 2000 fikk utvalget følgende mandat:

- Med utgangspunkt i den generelle vurdering som er gitt i flertallsmerknadene i Budsjett-innst. S. nr. 10 (1999-2000), pkt. 2.2., side 3-4, skal utvalget gjennomgå og vurdere stortingsrepresentantenes arbeidssituasjon. Utvalget skal i størst mulig grad belyse spesielle og konkrete forhold som kan føre til forbedringer for representantene i deres praktiske og politiske utøvelse av vervet. Utvalget kan vurdere både forhold som er relatert til det interne støtteapparat i Stortinget, og forhold som er relatert til representantenes kontakt utad, dvs. med velgere, organisasjoner, massemedia mv.
- Utvalget står fritt til å fremme forslag om tiltak som man anser nødvendige.
- Utvalget står fritt til å opprette underutvalg og kan engasjere sakkyndig bistand etter godkjenning av Presidentskapet.
- Utredningen skal forelegges Presidentskapet innen 31. januar 2001.

Presidentskapet vedtok 27. januar 2000 at utvalget skulle bestå av én representant fra hver partigruppe, samt gruppesekretariatslederen i Arbeiderpartiets stortingsgruppe. Etter å ha innhentet forslag fra stortingsgruppene oppnevnte Presidentskapet 6. april 2000 følgende stortingsrepresentanter til utvalget: Berit

Brørby, Lodve Solholm, Lars Gunnar Lie, Ansgar Gabrielsen, Marit Tingelstad, Inge Myrvoll og Leif Helge Kongshaug. Gruppesekretariatsleder Martin Kolberg har deltatt fra Arbeiderpartiets stortingsgruppe.

Utvalget la fram sin innstilling for Stortingets presidentskap 22. mars 2001. Innstillingen er trykt som Dokument nr. 17 (2000-2001).

Sammendrag av utvalgets forslag

Utvalget har fremmet følgende forslag:

- Gruppene skal få økonomiske ressurser til å lønne én rådgiver/sekretær per representant. I tillegg blir grunntilskuddet så stort at hver gruppe kan lønne minst to medarbeidere som "basisbemanning".
- Gruppetilskuddet økes til 1,2 mill. kroner i grunntilskudd pluss kr 400 000 per representant per år, basert på prisnivået i 2000. Beløpene forutsettes indeksregulert årlig på samme måte som hittil. Dette betyr at gruppene kan styrkes med i alt ca. 60 nye medarbeidere.

Sosialistisk Venstrepartis medlem av utvalget foreslår at tilskuddet utformes slik at gruppene kan ha en grunnbemanning på én stilling per fraksjon, dvs. grupper med inntil 11 representanter får like mange rådgivere som representanter, mens større grupper får 12 rådgivere. I tillegg kan hver gruppe ha et antall rådgivere i et visst forhold til antall representanter, slik at antall rådgivere og tilskudd i alt blir det samme som etter flertallets forslag. Etter dette medlems forslag vil gruppetilskuddet bli ca. kr 400 000 per *fraksjon* pluss ca. kr 274 000 per representant.

- Av praktiske årsaker økes tilskuddet i tre trinn: 25 pst. av økningen gjennomføres fra 1. oktober

2001, 25 pst. fra 1. oktober 2002, og resten fra 1. oktober 2003.

- Det innføres et tillegg i grunntilskuddet for grupper som er i opposisjon, dvs. grupper som ikke er med i regjering. Grupper med tre eller fire representanter får 50 pst. høyere grunntilskudd enn grupper i posisjon. For grupper med fem eller flere representanter foreslås et tillegg på 100 pst. Opposisjonstillegget skal regnes av det til enhver tid gjeldende grunntilskuddet.
- En gruppe som faller helt ut av Stortinget etter et stortingsvalg skal tilbakebetale til Stortinget de tilskuddsmidlene som står ubrukt etter at alle avviklingskostnader er dekket, som lønn til ansatte i oppsigelsestiden og forpliktelser overfor leverandører mv.
- Gruppene skal selv ha hånd om alle personellressursene i gruppene, dvs. de skal overta de personaladministrative oppgavene for 58 kontorsekretærstillinger som i dag lønnes av Stortinget.

Senterpartiets medlem av utvalget har som primærstandpunkt at de personaladministrative oppgavene for de 58 kontorsekretærene ikke skal overføres fra administrasjonen til gruppene.

- Det innføres et tillegg i den faste godtgjørelsen for medlemmer av Stortingets presidentskap: Stortingspresidenten får 30 pst. tillegg til den faste godtgjørelsen. Stortingets visepresident får et tillegg på 20 pst., og de øvrige medlemmer av Presidentskapet får 10 pst. tillegg til den faste godtgjørelsen. Denne tilleggsgodtgjørelsen skal ikke inngå i pensjonsgrunnlaget. Ordningen med eget representasjonstillegg til Presidentskapet opphører.

Fremskrittspartiets medlem av utvalget er enig med utvalgets flertall når det gjelder tillegget for Stortingspresidenten og Stortingets visepresident, men foreslår at også lederne og nestlederne i komiteene skal få et tillegg til den faste godtgjørelsen. Dette medlemms forslag er at øvrige medlemmer av Presidentskapet og lederne av fagkomiteene får 15 pst. tillegg i godtgjørelsen, og at nestlederne i komiteene får 10 pst. tillegg.

- Det fremmes lovforslag om forbud for andre enn Stortinget og de politiske partiene til å yte direkte eller indirekte økonomisk støtte til stortingsrepresentantene eller stortingsgruppene til deres virksomhet som stortingsrepresentant eller stortingsgruppe. Utvalget har utarbeidet utkast til en slik lov.
- Det innføres regler om at grupper og uavhengige representanter skal avgi regnskapsrapport til Presidentskapet en gang per år (og ikke bare revisjons-

rapport, som i dag). Regnskapsrapportene skal være offentlige.

- Det innføres regler om at de tilskuddene som gruppene mottar fra Stortinget bare skal kunne brukes til stortingsrelevant arbeid, og ikke skal kunne overføres til partiorganisasjonen sentralt. Rådgivere/sekretærer som lønnes av tilskuddsmidler fra Stortinget skal ha sin arbeidsplass i Stortinget, dvs. hverken ved partiorganisasjonen sentralt eller ved partikontor e.l. lokalt i fylkene.
- Reglene for utbetaling av tilskudd til uavhengige representanter endres, slik at de bare får utbetalt tilskudd for dokumenterte utgifter som har sammenheng med utøvelsen av vervet som stortingsrepresentant.

Fremskrittspartiets medlem av utvalget foreslår at det ikke skal gis noe tilskudd til representanter som trer ut av sin partigruppe i løpet av stortingsperioden.

- Reglene for dekning av reiseutgifter mellom Stortinget og hjemstedet for utenbysboende representanter endres, slik at alle billettutgiftene dekkes (etter reglene fra statens reiseregulativ). Kost- og nattillegg skal ikke dekkes. Med utenbysboende representanter menes de representantene som har såkalt "pendlerstatus" iht. skattereglene.
- Reglene for dekning av stortingsrepresentantenes tjenestereiser innenlands forbedres, slik at Stortinget skal dekke alle tjenestereiser innenlands etter reglene i statens reiseregulativ. Med *tjenestereiser* menes reiser som har sammenheng med utøvelsen av stortingsvervet.

Fremskrittspartiets medlem av utvalget foreslår at man fortsatt skal følge de reglene for dekning av stortingsrepresentantenes tjenestereiser som gjelder i dag.

- Arbeidet med å redusere distribusjonen av dokumenter m.v. på papir fremskyndes, slik at mest mulig av papirflommen kan være eliminert allerede når det nye Stortinget trer sammen til høsten, eventuelt som forenklete og midlertidige løsninger.
- Enkelte av utvalgets forslag tar utgangspunkt i svarene fra spørreundersøkelse som ble gjennomført blant representantene. Blant svarene er det mange ønsker, kommentarer og forslag som hver for seg gjelder mindre saker, og som det ikke har latt seg gjøre for utvalget å behandle i detalj. Mange av disse sakene bør følges opp videre. Utvalget foreslår at administrasjonen får i oppdrag å arbeide videre med disse sakene, for å foreslå løsninger og forbedringer der det er grunnlag for det.

Utvalget har anslått at forslagene vil føre til følgende økning av Stortingets utgifter (i 2000-kroner):

År	Drifts- utgifter	Invester- inger	Sum utgifts- økning
2001	5,5	0	5,5
2002	25,7	18,0	43,7
2003	40,1	18,0	58,1
2004	47,9	0	47,9

Det beløp som er anslått for 2004, dvs. ca. 48 mill. kroner, er et anslag for den permanente, årlige utgiftsøkning som følge av utvalgets forslag. Utgiftsøkningen vil påvirkes av mange forhold, f.eks. sammensetningen av Stortinget. Utvalget presiserer at enkelte av anslagene er usikre. Utvalget har ikke tatt med utgifter som følge av et evt. behov for økt bemanning i Stortingets administrasjon.

Presidentskapets merknader

Presidentskapet viser til utvalgets innstilling. Utvalget har gjennom spørreundersøkelsen blant representantene avdekket et sterkt ønske om økt bistand fra rådgivere og sekretærer. Videre ser utvalget utviklingstrekk som gjør det nødvendig å styrke stortingsgruppene i forhold til øvrige politiske aktører. Presidentskapet vil bemerke at utvalgets innstilling på de fleste punkter er enstemmig.

Etter Presidentskapets oppfatning innebærer utvalgets forslag vesentlige og ønskelige forbedringer av representantenes arbeidsvilkår. Dette gjelder spesielt forslaget om å styrke rådgiverkapasiteten i gruppene. Presidentskapet slutter seg derfor i hovedsak til utvalgets innstilling.

Presidentskapet fremmer således forslag om at den foreslåtte omlegging av gruppestøtten vedtas i samsvar med utvalgets innstilling, slik at tilskuddet økes til 1,2 mill. kroner i grunntilskudd pluss 400 000 kroner per representant per år, basert på prisnivået i 2000. Ordningen forutsettes iverksatt med 25 pst. økning fra 1. oktober 2001, 25 pst. fra 1. oktober 2002, og resten fra 1. oktober 2003. *Presidentskapet* tar sikte på å dekke merutgiftene i 2001 ved streng omprioritering innenfor det vedtatte budsjett. Utgiftsøkningen neste år vil bli forelagt for Stortinget i forslaget til statsbudsjett for 2002 under kap. 41 Stortinget, og det vil bli redegjort nærmere for de budsjettmessige konsekvenser m.v. i budsjettproposisjonen.

Utvalgets forslag innebærer en del endringer av prinsipiell art. Dette gjelder opposisjonstilskuddet, plikten til å tilbakebetale ubrukte midler for grupper som faller ut, kravet om at tilskudd fra Stortinget bare kan brukes til stortingsrelevant arbeid, og plikten til å avgi regnskap overfor Presidentskapet. Presidentskapet inviterer derfor Stortinget til å fatte vedtak om disse endringene.

Presidentskapet finner ikke å ville fremme lovforslag om forbud mot visse former for økonomisk støtte til stortingsgruppene og stortingsrepresentantene. Etter

Presidentskapets oppfatning vil det være vanskelig å trekke en hensiktsmessig grense mellom det som eventuelt bør være forbudt og det som bør være tillatt på dette området, og det må ventes å ville bli problematisk å tolke og håndheve et eventuelt slikt lovforbud. Ikke minst er det vanskelig å ta stilling til spørsmålet om sanksjoner, både mot den som yter og den som mottar eventuell ulovlig støtte. De hensyn som etter utvalgets mening tilsier et slikt forbud, kan etter *Presidentskapets* oppfatning langt på vei ivaretas ved andre ordninger:

1. Registreringen av representantenes økonomiske interesser inkluderer former for ytelser som vil rammes av det foreslåtte forbudet.
2. Utvalgets forslag om at stortingsgruppene skal avlegge regnskap for sine inntekter og utgifter, og at regnskapene skal bli åpne for innsyn.
3. Partiene skal i henhold til lov offentliggjøre regnskap over sine inntekter.

Utvalget viser til at man har flere eksempler på at stortingsrepresentanter har trådt ut av sin partigruppe, og gått over til å være uavhengige representanter. Etter vedtak i Presidentskapet har de uavhengige representantene blitt tilstått den representantbaserte delen av gruppetilskuddet, og tilskuddet til vedkommende partigruppe har blitt redusert tilsvarende. Utvalgets flertall foreslår at uavhengige representanter heretter bare skal få utbetalt tilskudd til *dokumenterte* utgifter som har sammenheng med utøvelsen av vervet.

Presidentskapet vil peke på to forhold i tilknytning til dette forslaget:

1. Man har i dag ingen helt presise regler for hvilke utgifter som har "sammenheng med utøvelsen av vervet", og det kan bli vanskelig å lage en klar og uttømmende liste over hvilke formål som kan godtas. Utvalgets forslag innebærer at det må finnes en instans til å godkjenne hvilke utgifter som kan godtas. Administrasjonen bør ikke tillegges en slik rolle. Det kan da bli nødvendig å fremme en rekke enkeltsaker for Presidentskapet om godkjenning av visse utgifter. Uansett vil det formentlig bli behov for å sette et tak på omfanget av de utgifter som kan kreves dekket.
2. Hvis utgiftene først skal refunderes i ettertid, betyr det at vedkommende representant må forskuttere utgiftene, noe som i perioder kan bli en betydelig økonomisk belastning på den enkelte representant.

Av disse grunner finner *Presidentskapet* ikke å ville fremme forslag om en slik særregel for representanter som trer ut av sine grupper. *Presidentskapets* oppfatning er at man bør støtte seg til de andre reglene som er foreslått: regelen om regnskapsplikt og plikt til å tilbakebetale ubrukte tilskudd, samt den eksisterende regel om revisjonsplikt. *Presidentskapet* vil imidlertid vise til at det fremlagte forslag

om tilskuddsnivå vil føre til et langt høyere representantbasert tilskudd enn man har hatt hittil, nemlig 400 000 kroner per år (i 2000-kroner) fra 1. oktober 2003. Etter Presidentskapets oppfatning endrer dette grunnlaget for å la tilskuddet til uavhengige representanter følge det representantbaserte tilskuddet. Presidentskapes flertall, alle unntatt Hans J. Røsjorde, foreslår derfor at tilskuddet til vedkommende stortingsgruppe reduseres med det representantbaserte tilskuddet, og at evt. uavhengige representanter heretter mottar 50 pst. av dette tilskuddet. Tilsvarende ordning forutsettes å gjelde for representanter som måtte tre ut av sin egen gruppe for å gå inn i en annen eksisterende stortingsgruppe.

Presidentskapets mindretall, Hans J. Røsjorde, slutter seg til utvalgets mindretall, medlemmet Lodve Solholm, om at det ikke skal gis noe tilskudd til representanter som trer ut av sin gruppe i løpet av stortingsperioden. Dette medlems oppfatning er at en gruppe ikke skal få svekket sin økonomi, selv om noen velger å tre ut av gruppen. Dette medlem vil derfor fremme forslag om at vedkommende stortingsgruppe skal beholde sitt tilskudd ubeskåret, selv om en eller flere representanter trer ut av gruppen.

Presidentskapet viser til at utvalgets forslag om tilleggsgodtgjørelse for Presidentskapets medlemmer ble behandlet av Stortingets lønnskommissjon av 1991. Lønnskommissjonen av 1991 fremmet et forslag med omtrent samme innhold som det som utvalget nå har fremsatt, men det ble ikke vedtatt. Etter Presidentskapets oppfatning har det ikke skjedd endringer som tilsier at man skal gå bort fra prinsippet om samme godtgjørelse for alle representanter. Presidentskapet finner derfor ikke å ville fremme forslag om å erstatte nåværende representasjonsgodtgjørelse med en tilleggsgodtgjørelse for Presidentskapets medlemmer.

Presidentskapets representasjonsgodtgjørelse, som ligningsmessig behandles som lønnsinntekt, er per mai 2001 slik:

President	kr 83 418 per år
Visepresident	kr 55 612 per år ($\frac{2}{3}$ av Presidentens godtgjørelse)
Øvrige presidenter	kr 27 806 per år ($\frac{1}{3}$ av Presidentens godtgjørelse)

Godtgjørelsen blir årlig regulert tilsvarende konsumprisindeksen. Presidentskapets oppfatning er at godtgjørelsen er for liten til å dekke nødvendige utgifter til representasjonsoppgaver. Presidentskapet vil derfor foreslå en viss økning av denne godtgjørelsen, slik at den fra 1. oktober 2001 utgjør 96 000 kroner per år for stortingspresidenten, og med samme forholdsmessige justering for de øvrige medlemmer av Presidentskapet som i dag.

Presidentskapets medlem Hans J. Røsjorde slutter seg til Presidentskapets forslag om oppjustering av representasjonsgodtgjørelsen, men viser til at også leder og nestleder i fagkomitéene har representasjonsoppgaver som tilsier en viss kompensasjon for utgifter som påløper i denne forbindelse. Dette medlem foreslår at lederne av fagkomiteene får samme representasjonsgodtgjørelse som Stortingets visepresident, og at nestlederne i komiteene får samme representasjonsgodtgjørelse som øvrige medlemmer av Presidentskapet.

Forslaget om økt dekning av utgiftene til pendlerreiser berører visse avsnitt i "Bestemmelser om stortingsrepresentanters godtgjørelse mv.", vedtatt av Stortinget 10. desember 1966. Presidentskapet inviterer derfor Stortinget til å fatte vedtak om endring av bestemmelsen.

Presidentskapets flertall, alle unntatt Hans J. Røsjorde, slutter seg til forslaget fra flertallet i utvalget om å endre reglene for dekning av stortingsrepresentantenes tjenestereiser innenlands, slik at Stortinget skal dekke alle tjenestereiser innenlands etter reglene i statens reiseregulativ, jf. endring i § 3, første ledd, i Bestemmelsene.

Presidentskapets mindretall, Hans J. Røsjorde, følger forslaget fra mindretallet i utvalget, medlemmet Lodve Solholm, om at man fortsatt skal følge de reglene for dekning av stortingsrepresentantenes tjenestereiser som gjelder i dag, og vil fremme forslag om dette.

B. OM LØNN I FERIEEN FOR STATSRAÐER OG STORTINGSREPRESENTANTER

Bestemmelser om stortingsrepresentanters godtgjørelse mv., § 1a, fastslår at stortingsrepresentanter og innkalte vararepresentanter skal motta:

"En årlig godtgjørelse som fastsettes av Stortingets lønnskommissjon med Stortingets samtykke. Godtgjørelsen utbetales med 1/12 hver måned. Innkalt vararepresentant tilkommer godtgjørelse i forhold til den tid han har gjort tjeneste."

Samme bestemmelse, § 6, 3. ledd, lyder:

"Fast representant som etter nyvalg ikke fortsetter på Stortinget, utbetales i januar året deretter feriepengar etter de satser som følger av ferieloven, beregnet av den faste godtgjørelsen som er utbetalt for siste kalenderår i valgperioden, inkludert etterlønn."

I mars 1998 ble enkelte problemstillinger når det gjelder feriepengar til representantene som går inn i regjeringen, og tilsvarende når de går ut av regjeringen og tilbake til Stortinget, drøftet mellom Statsministerens kontor og Stortingets administrasjon. Denne

saken ble tatt opp igjen 6. mai 1998 på et møte mellom Stortingets president og statsministeren. Man ble enige om følgende praksis, som er nedfelt i brev av 19. mai 1998 fra Statsministerens kontor til Stortingets presidentskap:

"... Det vil således ikke bli utbetalt feriepenger til statsråder i forbindelse med ferie. Statsråder som går tilbake til Stortinget, vil heller ikke få utbetalt feriepenger, idet de vil motta godtgjørelse på tilsvarende måte som øvrige representanter fra det tidspunkt de vender tilbake. Statsråder som når de går av, ikke går tilbake til Stortinget, vil få overført feriepengegrunnlag eller utbetalt feriepenger tilsvarende ferielovens regler. Representanter som ikke fortsetter etter stortingsvalg, men som går inn i regjeringen, utbetales ikke feriepenger av Stortinget."

Det var på møtet i mai 1998 enighet om at endringene/tilføyelsene i godtgjørelsesbestemmelsene kunne foretas senere, gjerne sammen med andre endringer. På denne bakgrunn foreslås et nytt fjerde ledd i § 6:

"§ 6, nytt fjerde ledd, skal lyde:

Regjeringsmedlemmer som går tilbake til Stortinget, vil ikke få utbetalt feriepenger, idet de vil motta godtgjørelse på tilsvarende måte som øvrige stortingsrepresentanter fra det tidspunkt de vender tilbake. Stortingsrepresentanter som etter nyvalg ikke fortsetter på Stortinget, men som går inn i regjeringen, utbetales ikke feriepenger av Stortinget."

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Presidentskapets medlem Hans J. Røsjarde:

Forslag 1

II C skal lyde:

Medlemmer av Stortingets presidentskap mottar følgende årlige godtgjørelse for representasjonsutgifter: Stortingets president 96 000 kroner. Stortingets visepresident mottar $\frac{2}{3}$, og de øvrige medlemmer av Presidentskapet mottar $\frac{1}{3}$ av presidentens godtgjørelse. Ledere av fagkomiteene mottar samme godtgjørelse som Stortingets visepresident. Nestledere i fagkomiteene mottar samme godtgjørelse som de øvrige medlemmer av Presidentskapet. Godtgjørelsene skal reguleres hvert år i henhold til konsumprisindeksen.

Forslag 2

Tilskuddet til en partigruppe forblir uendret, selv om en eller flere representanter trer ut av gruppen.

Forslag 3

De reglene for dekning av stortingsrepresentantenes tjenestereiser som gjelder i dag, skal fortsatt gjelde.

PRESIDENTSKAPETS TILRÅDING

Presidentskapet viser til ovenstående og råar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

I

Gruppetilskuddet økes til 1,2 mill. kroner i grunntilskudd pluss kr 400 000 per representant per år, basert på prisnivået i 2000. Beløpene forutsettes indeksregulert årlig. 25 pst. av økningen gjennomføres fra 1. oktober 2001, 25 pst. fra 1. oktober 2002, og resten fra 1. oktober 2003.

II

A

Det innføres et tillegg i grunntilskuddet for grupper som er i opposisjon, dvs. grupper som ikke er med i regjering. Grupper med tre eller fire representanter tilstås 50 pst. høyere grunntilskudd enn grupper i posisjon. Grupper med fem eller flere representanter tilstås et tillegg på 100 pst. Opposisjonstillegget skal regnes av det til enhver tid gjeldende grunntilskuddet.

Tilskudd fra Stortinget til stortingsgrupper og uavhengige representanter skal bare brukes til stortingsrelevant arbeid i Stortinget.

B

En gruppe som faller helt ut av Stortinget etter et stortingsvalg skal tilbakebetale til Stortinget de tilskuddsmidlene som står ubrukt etter at alle avviklingskostnader er dekket.

Stortingsgrupper og uavhengige stortingsrepresentanter skal avgi årlig regnskapsrapport til Stortingets presidentskap.

C

Representanter som har trådt ut av sin stortingsgruppe mottar 50 pst. av det til en hver tid gjeldende representantbaserte tilskuddet. Tilskuddet til den stortingsgruppen de har trådt ut av reduseres med det representantbaserte tilskuddet.

III

Medlemmer av Stortingets presidentskap mottar følgende årlige godtgjørelse for representasjonsutgifter: Stortingets president 96 000 kroner. Stortingets visepresident mottar $\frac{2}{3}$, og de øvrige medlemmer av Presidentskapet mottar $\frac{1}{3}$ av presidentens godtgjørelse. Godtgjørelsene skal reguleres hvert år i henhold til konsumprisindeksen.

IV

I "Bestemmelser om stortingsrepresentanters godtgjørelse mv.", fastsatt av Stortinget 10. november 1966, med senere endringer, gjøres følgende endringer:

A

§ 3, første ledd, skal lyde:

Representanter som foretar reiser innenlands som har sammenheng med utøvelsen av stortingsvervet, tilkommer skyss-, kost- og oppholdsgodtgjørelse etter de bestemmelser som gjelder i statens regulativ for reiser innenlands, og dekning av andre nødvendige utgifter i forbindelse med reisen.

§ 4, nytt 2. ledd, skal lyde:

I sesjonen dekkes representanters og innkalte vararepresentanters utgifter til reiser mellom hjemmet og Stortinget i forbindelse med helg, etter de regler som gjelder i statens regulativ for reiser innenlands, i den utstrekning tilstått fribillett ikke kan benyttes. Kost- og nattillegg dekkes ikke. Ordningen gjelder representanter og innkalte vararepresentanter som bor mer enn 40 km fra Stortinget.

B

§ 6, 3. ledd, skal lyde:

Fast representant som etter nyvalg ikke fortsetter på Stortinget, utbetales i januar året deretter feriepenger etter de satser som følger av ferieloven, beregnet av den faste godtgjørelsen *etter § 1 bokstav a* som er utbetalt for siste kalenderår i valgperioden, inkludert etterlønn.

§ 6, nytt 4. ledd, skal lyde:

Regjeringsmedlemmer som går tilbake til Stortinget vil ikke få utbetalt feriepenger, idet de vil motta godtgjørelse på tilsvarende måte som øvrige stortingsrepresentanter fra det tidspunkt de vender tilbake. Stortingsrepresentanter som etter nyvalg ikke fortsetter på Stortinget, men som går inn i regjeringen, utbetales ikke feriepenger av Stortinget.

V

Endringene under I, II A, II C, III og IV A trer i kraft 1. oktober 2001. Endringene under II B og IV B trer i kraft straks.

Oslo, i Stortingets presidentskap, den 7. juni 2001

Kirsti Kolle Grøndahl

Gunnar Skaug

Hans J. Røsjorde

Svein Ludvigsen

Odd Holten

Jorunn Ringstad